

Kerst 1973

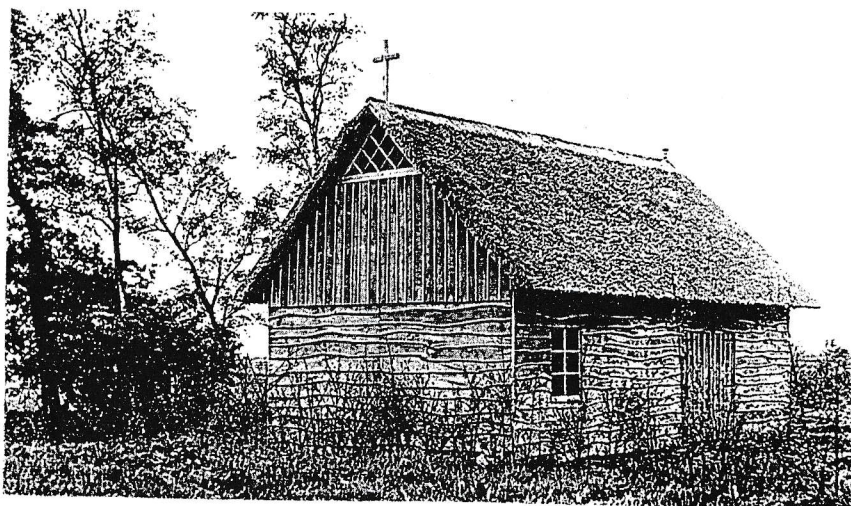
Nachtmis in de eerste kerk van Bargercompasuum.

De schuurkerk van Jan Berend Wilken

Het was begin December 1973, nu precies 25 jaar geleden, dat een aantal leden van de Stoppeldansers met elkaar aan het filosoferen waren over de tijden van vroeger. Vooral over de tijd zo rond de kerstdagen.

Het idee werd geboren om met elkaar, net als onze voorouders, naar de nachtmis in Hebelermeer te gaan. Immers, voor hier sprake was van een eigen kerk, ging men veelal naar Duitsland naar de kerk, naar Rutenbrock of Hebelermeer.

Al pratend drong het besef tot ons door dat we helemaal niet naar Duitsland hoefden om te ervaren wat onze voorouders meemaakten tijdens de kerstdagen en met name in de kerstnacht.

We hadden onze eigen schuurkerk, waar ook eens, lang geleden, de geboorte van het kerstkind was gevierd tijdens een nachtmis.

Het plan kreeg vastere vormen. Samen met het bestuur van het Aole Compas, die z'n medewerking toezegde, werd alles verder uitgewerkt. Er kwam voor eenmaal een nachtmis in de schuurkerk.

Pater Boerland, zoon van voormalig bakker, kruidenier en cafehouder Hendrik Boerland, werd uitgenodigd om de nachtmis op te dragen.

Kerstnacht 1973.

Van alle kanten ziet men spookachtig dansende lichtjes over het veen gaan.

Het zijn mensen, van verschillende geloofsovertuigingen, op weg naar de nachtmis in de schuurkerk. Op klompen en een

stormlantaarn in de hand. Het vage schijnsel van de lamp moet hun pad verlichten naar de kerk.

In de kerk gekomen, hangt de een na de ander z'n stormlantaarn op aan een spijker, aan de wand.

Als de kerk tot de laatste plaats bezet is geeft het flakkerende licht uit de lantaarns, samen met het schijnsel van de petroleumlamp boven het altaar, een warme gloed van saamenhorigheid aan het geheel.

Hoe mooi en tegelijk ontroerend is het als leden van het dubbelmannenkwartet samen met het soms amechtig kreunend en steunend traporgel, het " komt allen te samen" inzetten, in deze stille en koude kerstnacht.

Pater Boerland, gekleed in de oude misgewaden van wijlen pastoor Hassink, zegt in zijn preek, dat een en ander ook zo geklonken moet hebben tijdens de kerstvieringen van de eerste bewoners.

Tijdens de mis, die in het latijn werd opgedragen, werd er met de "klingelbuul" rondgegaan door de heren Berend Gosefoort en Pieter Alkema, twee oudgedienden van 't Aole Compas.

Met het "Stille nacht, heilige nacht", werd deze sobere, zonder franje, maar puur in z'n eenvoud, kerstnachtmis besloten.

Tijdens het beluisteren van de bandopname, die ik van de nachtmis gemaakt had, (de opname kwaliteit is geen 100%, wat ruis en gebrom, maar de historische waarde is belangrijk), kwam ik op het idee om dat nog even onder de aandacht te brengen. Te meer omdat het dit jaar precies 25 jaar geleden is dat de nachtmis in de schuurkerk werd opgedragen.

Tenslotte een citaat uit het boek: Bargercompasuum, 125 jaar St. Josephparochie.

Rieks Boerland O.Carm. Mijn banden met Bargercompasuum.

- Steeds denk ik met liefde en warme genegenheid terug aan de mooie jaren in Barger-compasuum.

Een van de mooie ogenblikken die ik mocht beleven, was de uitnodiging om met Kerstmis de nachtmis in het oude schuurkerkje van het Veenpark te mogen opdragen.

In die vroege ochtend kwam men met lampen in ouderwetse stijl naar het kerkje, waar ik in aanwezigheid van oude dorpsgenoten, mijn moeder en zusters, de Heilige Mis las.

Het was voor mij een belevensmoment om als priester op de plek te mogen staan, waar de eerste pastoors, in de beginjaren van het bestaan van onze parochie, in armoede en gebrek aan veel materiele zaken, zich hebben ingezet voor het geestelijk heil van de eerste parochianen -.

Iedereen prettige feestdagen en een gezond en gelukkig 1999 toegewenst.

Willem Arling